

РЕШЕНИЕ

№ 1644

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12130** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка със чл. 33а, ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 45806 от 20.12.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 02-230-2600/675#13 от 15.11.2023 г. по описа на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), подадена от „Интернационал груп – ТС“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], магазин 2, представлявано от управителя Ц. Б. Б., чрез адв. М. С., с адрес [населено място], [улица] срещу Уведомително писмо (УП) с изх. № 02-230-2600/6758 от 25.02.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018, издадено от изпълнителния директор на ДФЗ.

С жалбата се иска посочено УП да бъде прогласено за нищожно, тъй като е издадено в противоречие с влязло в сила решение – Решение № 370 от 21.01.2022 г., постановено по адм. дело № 9577 по описа за 2021 г. на АССГ. В тази връзка е посочено, че с цитираното решение са дадени задължителни указания на ответника, както и че фактическите и правни основания за издаване на акта са задължителен негов реквизит. Инвокират се доводи, че с обжалваното в настоящето производство УП не са изпълнени указанията на съда и актът отново е издаден при пълна липса на правни и фактически основания. На следващо място се твърди, че не е налице посочената от органа причина за недопустимост на парцелите. Била извършена проверка на място,

което означава, че недопустимостта не е определена на база на цитираната в колона 10 от УП. Отделно от горното се посочва, че площите на дружеството са изцяло допустими и не е налице нито едно от основанията на Наредба № 2 от 26.03.2018 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ за изключването им от подпомагане. Акцентира се и върху обстоятелството, че съгласно чл. 26б, ал. 3 и ал. 4 от ЗПЗП организациите по чл. 26а, ал. 2 ЗПЗП са длъжни да издават заповеди за всяка проверка. Излагат се и други съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят е редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., преупълномощен от адв. С., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът –Изпълнителният Директор на ДФ "Земеделие", редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение и направените разноски по приетата СТЕ.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е образувано по повод на влязло на 28.02.2022 г. в сила Решение № 370 от 21.01.2022 г., постановено по адм. дело № 9577 по описа за 2021 г. на АССГ, с което е отменено Уведомително писмо изх. № 02-230-2600/6758 от 31.03.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., издадено от заместник – изпълнителния директор на ДГЗ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението, съгласно дадени от съда указания за мотивиране на акта.

Първоначалното административно производство е започнало с подаването на заявление за подпомагане с Вх. № 23.07.0618/95057 за кампания 2018 г., с което жалбоподателят е заявил изплащане на финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 по мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014- 2020 г. Със същото заявление за подпомагане бенефициента е поискал подпомагане по схема за единно плащане на площ (СЕПП), схема за преразпределително плащане (СПП), схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени проектни плащания (ЗДП) и за компенсаторно плащане в планински райони (Подмярка 13.1/НП1).В заявлението са посочени земеделски парцели и конкретно заявени култури за всеки един от тях, като са приложени изискуемите от нормативните актове документи.

На 15.02.2022 г. е издадено оспореното уведомително писмо изх. № 02-230-2600/6758#7 от 15.02.2022 г. от заместник-изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", по силата на което е оторизирана сума по всяка от заявените от жалбоподателя схеми и мерки. В Таблица № 1 от уведомителното писмо са посочени площите, които са определени за недопустими и на база Заповед № РД 09-228 от 28.02.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е одобрен окончателен специализиран слой „Площи, подходящи за подпомагане“.

В Таблица № 3 „Площи по ЗДП“ е посочено, че няма такива. В Таблица 13: „Размер

на финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ“, са посочени изплатените суми, както следва: за СЕПП – 3055,80 лв.; за СПП – 2127,69 лв.; Подмярка 13.1/НР – 3989,25 лв. и ЗДП – 2899,39 лв.

В следващата таблица 13.1 „Размер на възстановена Финансова дисциплина“ е посочен нейния размер, както следва: за СПП – 29.97 лв.; СЕПП – 2.56 лв. и ЗДП – 26.23 лв.

В таблица 14 са посочени „Оторизираните суми (в лева)“, а именно: СЕПП – искана сума 5 723,15 лв., намаления – 2 667,35 лв., оторизирана сума – 3 055,80 лв.; ЗДП – искана сума 3 591,84 лв., намаления – 692,45 лв., оторизирана сума – 2 899,39 лв.; СПП – поискана сума 4 021,96 лв., намаления – 1 894,27 лв., оторизирана сума – 2 127,69 лв.; Подмярка 13.1 – искана сума 7 434,39 лв., намаления – 3 445,14 лв., оторизирана сума – 3 989,25 лв.; Възстановяване на ФД – искана сума 58,76 лв., намаления – 0,00 лв., оторизирана сума – 58,76 лв.

В последната таблица, таблица 15, са посочени „Извършените плащания (в лева)“: - СЕПП – оторизирана сума – 2 873,77 лв., изплатена сума – 2 873,77 лв.; ЗДП – оторизирана сума – 1 861,56 лв.; изплатена сума – 1 861,56 лв.; ЗДП – оторизирана сума – 1 037,83 лв., изплатена сума – 1 037,83 лв.; СЕПП – оторизирана сума – 182,03 лв., изплатена сума – 182,03 лв.; Подмярка 13.1/НР 1 – оторизирана сума – 3 989,25 лв., изплатена сума – 3 989,25 лв.; СПП – оторизирана сума – 2 127,69 лв., изплатена сума 2 127,69 лв.; Възстановяване на ФД – оторизирана сума 58,76 лв., изплатена сума – 58,76 лв.

Като мотиви административния орган е посочил следното: Общата оторизирана сума е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършване на задължителни административни проверки и/или проверки на място (в съответствие с чл. 37 от ЗПЗП) на данните по подаденото заявление за подпомагане, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ПЗПЗ.

В Таблица № 1 са структурирани по схеми и мерки както исканата сума, наложените намаления, редукции, така и оторизираната сума. Под таблицата е направено кратко разяснение за съдържанието на всяка една от колоните. В колона 3 „Площи след извършени проверки по чл. 37 ЗПЗП“ са посочени три основания – Площ на парцела след разрешаване на двойно заявени площи (ха); Площ на парцела след извършена П. (ха) и Площ на парцела след извършени адм. проверки (ха). Липсва конкретизация кое основание за намаление за коя схема се отнася или дали някое от намаленията е на две или повече основания. В поясненията към отделните колони са посочени правните основания и общи данни за критериите, които се прилага.

Разясненията, касаещи таблица 14 „Оторизирани суми (в лева)“, са дадени под таблицата и в тях се посочва, че в колона „Намаления“ се отчитат: - намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление – проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХ и МОСВ; - намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания; - разлика между ставка на корекция (финансова дисциплина), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл. 8§1 от Регламент

(ЕС) № 1307/2013 и възстановена сума за финансова дисциплина съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 2018/1848 на Комисията: и линейно намаление чл. 65, §2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/, във връзка с чл. 6, § 2, б. е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.

Таблица 15 отразява извършените плащания в лева, като в разясненията под нея са дадени легални дефиниции на понятията „оторизирана сума“, „прихваната сума“, „удържан данък общ доход“ и „изплатена сума“.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните. Сред представените писмени документи от страна на ответника е решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 02-230-2600/6758#18 от 12.03.2024 г., издадено от заместник – изпълнителния директор на ДФЗ, с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в процесното УП с изх. № 02-230-2600/6758#7 от 15.02.2022 г., издадено от изпълнителния директор на ДФЗ (л. 64,65). В решението за ОФГ е посочено, че неправилно са изписани Заповед № РД46-485 от 27.11.2019 г. и Заповед № РД 09-228 от 28.02.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите вместо правилните Заповед № РД 46-504 от 12.12.2018 г. и Заповед № РД-09-229 от 01.03.2019 г. на министъра на земеделието, храните и горите, посочени на страници 2 и 3. Не са ангажирани писмени доказателства и не твърди от страните, че решението за ОФГ е обжалвано по съответния ред.

По искане на страните е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно техническа експертиза. Вещото лице С. К. в заключението си посочва, че заявената от жалбоподателя площ за подпомагане за 2020 г. е 29,24 ха, разпределена в два парцела. По заявлението на оспорващия са направени административни проверки

При определяне на допустимите площи за кампания 2018 г. са извършвани допълнителни проверки, свързани с допустимостта на всеки един от заявените парцели спрямо границите на допустимия слой, определен от служители на МЗХ, одобрен със Заповед № РД-46-504 от 12.12.2018 г. на министъра на земеделието, храните и горите и Заповед № РД-09-229 от 01.03,2019 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, както и допълнителни проверки относно наличие на застъпи площи и наличие на документи за правно основание за ползване на заявените за подпомагане площи. Установените наддекларирани площи, описани в таблица 1 на експертизата, по заявените за подпомагане мерки СЕПП, СПП и М13.1 са еднакви и те са в размер на 5,42 ха. Процента и наддекларирани по тези мерки е 22,75%. Санкционираната площ е за 8,13 ха, която е получена като 1.5 х установена недопустима площ, тъй като наддекларираната (недопустимата за подпомагане) площ е над 10% от установената. Причината за наддекларирани на площите е само излизането от площите извън допустимия слой за кампания 2018 г., определени от МЗХ и предоставени на ДФЗ. Процесното заявление не е било предмет на извършвани проверки на място от ДФЗ. От изображението на ЦОФК за кампания 2018 г. вещото лице е направило заключение, че границата на допустимия слой за двата парцела е по границата на обработката на ливадите. Извън слоя са останали площи, които не представляват ливада за косене, а пасище, обрасло с храсти и теренни форми, неподходящи за обработка. В хода на съдебното заседание, проведено на 09.10.2024 г. и в следствие потвърдено в заседанието от 18.12.2024 г., вещото лице категорично заяви, че е допуснало техническа грешка и годината в заключението следва да се чете 2018 г., а не 2020 г., както е изписана, поради което съдът го кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168 АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. При извършената служебна проверка съдът установи, че актът е издаден от изпълнителния директор на Държавния фонд „Земеделие“ Б. М..

Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен административен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия, поради което не е нищожен и е неоснователно първото възражение на оспорващият.

Актът е постановен в нарушение на изискването за форма – отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Съгласно чл. 59, ал.1 и ал. 2, т. 4 от АПК административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването му, трябва да е и мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактически и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Те имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма.

В настоящия случай в УП, макар с влязлото в сила решение № 370 от 21.01.2022 г. по адм. дело № 9577/2021 г. на АССГ, Трето отделение, 11 с-в да са дадени указания за мотивиране на административния акт при новото произнасяне от ответника, привидно са въведени мотиви, тъй като отново са най-общо. Е посочено, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място на данните по подаденото заявление за подпомагане, както и че тези данни са сравнени с информацията във външните регистри на И.. Никъде в акта обаче не е посочено какви факти от установените от административния орган при извършените задължителни административни проверки са обосנוвали намалението на исканите от заявителя суми по всяка една от схемите. В случая в оспореното УП в Таблици 1, 13, 14 и 15 са посочени: искани суми – оторизирани суми – намаления – изплатени суми. Тези таблици съдържат само суми, без да е записано фактическото и правно основание за извършените намаления като само може да се предполага, че административният орган е установил недопустими за подпомагане площи в подаденото заявление, но кои са тези площи, какъв е техният размер и поради какви причини са приети като недопустими, не става ясно от УП. Едва в хода на съдебното производство чрез приетата СТЕ се разбира поради каква причина са е наложена финансова дисциплина и са оторизирани по – малки суми от поисканите от жалбоподателя, включително и

каква част от декларираните ливади са определени за наддекларирани.

В случая при издаването на оспореното УП не е изпълнено разрешението, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, допустимо е мотивите към акта да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване, респ. в друг официален документ, изхождащ от същия или помощен на него административен орган, но следва да е налице изрично препращане и позоваване на съображенията, изложени в такъв документ в мотивите на издадения административен акт. Горното налага извода, че в оспорения акт липсват фактически установявания и правни основания за издаването му, което съставлява съществено нарушение на изискването за форма на акта и основание за неговата отмяна по чл. 146, ал.2 от АПК. Тази липса пречатства осъществяването на ефективен съдебен контрол по повод материалната законосъобразност на акта.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна, а оспореното УП следва да бъде отменено в оспорената част, а преписката върната за ново произнасяне по заявлението за подпомагане на жалбоподателя за кампания 2018 година с друг административен акт, в който съобразно чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК административният орган да изложи фактически основания, които дават възможност на адресата на акта да разбере мотивите за взетото решение и да бъде осъществен съдебен контрол за съответствие с материалния закон.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените деловодни разноски, а именно - сумата от 250 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 200 лв. за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице по приетата СТЕ. Съгласно депозирания списък на разноските, депозиран от процесуалния представител на жалбоподателя, не се претендира адвокатско възнаграждение.

Съдебните разноски, на основание § 1, т.6 от ДР на АПК, следва да бъдат възложени в тежест на ДФ „Земеделие“, който фонд има качеството на юридическо лице съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗПЗП.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 8 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., № 02-230-2600/6758 от 31.03.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

ИЗПРАЩА административната преписка на Зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Интернационал груп-С“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 250 (двеста и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: